

agent, quod malum omne deleuerit, quod eos ad regnum uitamque perpetuam suscitarit. qua de anastasi philosophi quoque dicere aliquid conati sunt tam corrupte quam poetae. nam Pythagoras transire animas in noua corpora disputauit, sed inepte, quod ex hominibus in pecudes et ex pecudibus in homines et se ipsum ex Euphorbo esse reparatum. melius 'Chrysippus', quem Cicero ait 'fulcire porticum Stoicorum', qui in libris quos de prouidentia scripsit cum de innouatione mundi loqueretur, haec intulit: τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος δῆλον, ὡς οὐδὲν ἀδύνατον καὶ ἡμᾶς μετὰ τὸ τελευτῆσαι πάλιν περιόδῳ 10 τινὶ χρόνου εἰς τοῦτο <ἐν> φῶν ἐσμεν ἀποκαταστῆναι σχῆμα. sed nos ab humanis ad diuina redeamus. Sibylla dicit haec:

657 δύσπιστον γάρ ἄπαν μερόπων γένος. ἀλλ' ὅταν ἥδη κόσμου καὶ θνητῶν ἔλθῃ κρίσις, ἦν θεὸς αὐτὸς 15 ποιήσει κρίνων ἀσεβεῖς φ' ἡμια εὐσεβέας τε, καὶ τότε δυσεβέας μὲν ἐπὶ ζόφον ἐν πυρὶ πέμψει· ὅσσοι δ' εὐσεβέουσι, πάλιν ζήσοντ' ἐπὶ γαίης,

Auct.: 6–7 Cic. ac. 2, 75 9–12 Chrysipp. SVF II 623; u. Frd ad l. 14–p. 721, 1 Orac. Sib. 4, 40–43. 187. 189

1 diluerit *ex* deleuerit B³ 1–2 uitam regnumque HM 2 perpetuam om. HM quas HM 4 corpore S¹ 5 hominibus] -nes B homine sed B¹, corr. B² 6 euforbo codd. (-bio S) reparandum ex -ratum S² cryssippus B; *deinde s.l.* scilicet sensit D² 8 de ... scripsit *hic om.*, post ἐσμεν ins. S prudentia B inouatio B^{ac}, -one, alt. n m.3, ne m.2?, B^{pc}; nouatione HM (-nem) 9 οὐτῷ PS δελον B, ληδον P (η pro exp. ε) post οὐδεν eras. ρ? D 10–11 περιόδῳ ... χρόνου] υστερον B; u. Br ad l. 11 τοῦτο] |το D ἐν φ edd.; φ P, o BDS εεμ (*reliqua lin. uacat*) καταστηναι D 12 hominibus D 14 δουντειστον, ν s.l., ct exp.?, B ηδε BD 15 και ... ἔλθῃ] και (*deinde 1 litt. eras.*) θνητῶν νεεαθη S 16 ποιησει B; -εη D (-ιvc-) P (-ουη-), ποιησ S φ' ἡμια] ἡμια τ' codd. Sib. 17 ἐπὶ] ὑπὸ codd. Sib. ἐν πυρὶ] ἔμπαλιν(v) codd. Sib. πεμψει B P (τιεμ-) S (πμ-) πεμ- πει D, pempri HM 18 οcoi D γαιαν plurimi codd. Sib.

πνεῦμα θεοῦ δόντος τιμήν φ' ἡμια καὶ βίον αὐτοῖς. quodsi non modo prophetae, sed etiam uates et poetae et philosophi anastasin mortuorum futuram esse consentiunt, nemo quaerat a nobis quemadmodum fieri possit. nec enim diuinorum operum reddi potest ratio, sed si a principio deus hominem nescio quo inenarrabili modo instituit, credamus ab eodem restituui ueterem posse qui nouum fecit.

24. Nunc reliqua subnectam. ueniet igitur summi et maximi dei filius, ut uiuos ac mortuos iudicet, Sibylla testante atque 10 dicente:

πάσης γὰρ γαίης τότε θνητῶν σύγχυσις ἔσται, αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ ὅταν ἔλθῃ βήματι κρῖναι ζώντων καὶ νεκύων ψυχὰς καὶ κόσμον ἄπαντα.

2 urum ille cum deleuerit iniustitiam iudiciumque maximum fecerit ac iustos qui a principio fuerunt ad uitam restaurauerit, 15 mille annos inter homines uersabitur eosque iustissimo imperio reget. quod alia Sibylla uaticinans furensque proclamat:

Epit.: 7, 24, 2–4. 6] 67, 3 rex . . . annis

Auct.: 8 §§ 1–6] cf. apoc. 20, 1–6 11–13 Orac. Sib. 8, 81–83

1 τινη D; ζωὴν codd. Sib. φ' ἡμια] δλνα D βίον] χάριν pars codd. Sib. αντιc, c eras, B 2 quod D prophetae . . . poetae s. e. u. et prophetae HM et post poetae om. S 3 anastasin DS rec., edd.; -sim B P edd., Br dubitanter (cf. Frd ad l.); anastas HM futuram ex-ra B² consentiant S 5 post reddi 1 litt. eras. D; redi S^{ac} sed om. HM 7 posset HM 8–10 ueniet . . . dicente h̄s *inter columnas m.1* B 8 et maximil maximique, q; s.l. m.2 D magni HM 9 ac] ut HM 11 ταιη PS θνητῶν τότε codd. Sib. 12 ἔλθῶν βήματι κρῖνη codd. Sib. 12–13 ἔλθῃ . . . ἄπαντα post § 2 proclamat transpos., unde hic ins. proclamat . . . ἄρχει S 13 ζώντων καὶ] ευν|παντον B 15 restaurauerit BDP³ (ex -stauerit) S² (ex -rint) Buen, Frd; inst- HM Br, numero meliore 16 annos BHM Br; annis DPS edd., ft. recte; cf. 2, 12, 21. 7, 14, 14. 22, 8. 24, 5 17 furenque HM proclamans H, praeclamans M